

Clarificări cu privire la Hotărârea 947/2017, a Curții de Apel București

Având în vedere **dezinformările grosolane** propagate în mediul on-line, cu privire la Hotărârea 947/2017, a Curții de Apel București, facem următoarele precizări:

Muzeul Național de Istorie a României și Ministerul Culturii au fost parte în procesul deschis de Enache Iulian, privind plata **recompensei și bonificației** pentru descoperirea unui tezaur monetar de peste 50000 de piese, depus la MNIR.

În Hotărârea 948/2017 a Curții de Apel București (care nu este definitivă) nu face referire la nici un fel de **DAUNE pe care le-a provocat managerul MNIR, așa cum greșit se interpretează (în mod intenționat)**, ci, se arată, clar și fără nici un echivoc, că este vorba de plata unei sume reprezentând **recompensa de 30% și bonificația de 5% din valoarea tezaurului**, sumă ce trebuie plătită de **MNIR și Ministerul Culturii și Identității Naționale**.

Aceste recompense și bonificații sunt prevăzute în Legea 182/2000, la art. 49 („autorii descoperirilor întâmplătoare, care au predat, în condițiile prevăzute la alin.1, bunurile descoperite, au dreptul la o **recompensă** bănească de 30% din valoarea bunului, calculată în momentul acordării recompensei, iar, în cazul unor descoperiri arheologice de valoare excepțională, se poate acorda și o **bonificație** suplimentară de până la 15% din valoarea bunului”).

La același articol se mai arată că „recompensele și bonificația (...) vor fi suportate din **bugetul ordonatorului principal de credite** (Ministerul Culturii, în cazul nostru) sau din bugetele locale, în funcție de subordonarea instituțiilor culturale în administrarea cărora vor fi transmise bunurile descoperite și vor fi plătite în cel mult 18 luni de la data predării bunului”.

Reclamantul s-a prevalat de prevederile art. 7 („în cazul în care autorul descoperirii nu primește recompensa în termenul stabilit la alin. 6, acesta se poate adresa instanței judecătorești competente printr-o acțiune scutită de taxa judiciară de timbru”) și a cerut plata respectivă în instanță, întrucât MNIR și MCIN nu au putut, din motive obiective, să plătească recompensa și bonificația la timp (*Instrucțiunea 02/2016* având un rol deosebit de important în acest sens).

Conducerea Muzeului Național de Istorie a României